

Motion till riksdagen 2021/22:1941

av **Ann-Charlotte Hammar Johnsson och Ulrika Heindorff**
(båda M)

Borgerlig vigselförrättare

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra för svenska borgerliga vigselförrättare att få sitt förordnande prövat för vigsel i de nordiska grannländerna och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lag 1904:26 för att modernisera den och ge möjlighet att vara borgerlig vigselförrättare för svenska brudpar i grannländer och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över vigselförrättares villkor och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det är länsstyrelserna som förordnar vigselförrättare. En del av dessa vigselförrättare arbetar i regioner som gränsar till våra nordiska grannländer. Där önskar brudpar ibland att gifta sig till sjöss, i landskap och på platser som passerar en internationell gräns. Det kan handla om att få lov att viga sig på till exempel färjor som passerar en landsgräns. Det förekommer också att brudpar önskar viga sig i ett grannland då de har besökt en speciell plats eller hittat ett smultronställe i livet.

Många vigselförrättare lägger både tid och kraft i form av engagemang och glädje för att infria brudparens önskan. Inte sällan köper de själva en blomma eller något minne och lämnar över vid högtiden.

För att kunna viga människor som exempelvis önskar gifta sig på en båt som på kort tid åker över en farled till ett annat land så måste vigseln skyndas på. Önskar brudparet att göra en resa med bil eller båt över gränsen till en plats för bröllopet, behöver dessa av länsstyrelsen utsedda vigselförrättare också då kunna genomföra borgerliga vigslar.

Det hade underlättat oerhört om svenska vigselförrättare fick viga svenska medborgare utomlands. Som exempel kan nämnas att det finns vigselförrättare på den skånska sidan och brudpar som önskar viga sig i till exempel Helsingör eller på båten i

Öresund alternativt bron över från Malmö till Köpenhamn. På samma sätt skulle brudpar kunna leva på den svenska sidan och önska sig en vigsel på den norska sidan alternativt finska sidan av landsgränsen. Förordnandet ska ses som ett komplement för dem som vill gifta sig borgerligt utan att göra anspråk på kyrkans vigslar.

Av 1 kapitlet 5 § första stycket lagen (1904:26) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmyndarskap framgår det att regeringen kan bestämma att en diplomatisk eller konsulär tjänst eller en befattning som präst ska vara förenad med behörighet att i en främmande stat förrätta vigsel enligt svensk lag. Dock kan regeringen även genom ett särskilt förordnande tillräkna en lämplig person en sådan behörighet. Enligt den sista meningen bör en modern tolkning vara att kunna ge borgerliga vigselförrättare möjlighet att viga svenska medborgare enligt vad som tidigare anförts i motionen.

Det är sagt att det är ett hedersuppdrag att vara borgerlig vigselförrättare, men det har gått lång tid sedan ersättningen av länsstyrelsen, på 110 kronor för en vigsel och sedan ytterligare 30 kronor per vigsel för fler vigslar samma dag, infördes. Detta har inneburit att en del kommuner har betalt ut egna medel för att summan inte står i proposition till de kostnader vigselförrättaren har. Även om det anses vara ett hedersuppdrag bör ändå rimlig ersättning betalas ut. Länsstyrelsen som har uppdraget från staten bör ha en uppräknings över tid. Därför bör villkoren för vigselförrättare ses över.

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)

Ulrika Heindorff (M)